

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/155/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122012536
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122012536.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 03.08.2022, č. k. 5PP/126/2022-29, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/2/2020 zo dňa 9.6.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/63/2021 zo dňa 23.11.2021.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil podaním zo dňa 26.09.2022, doručeným prvostupňovému súdu dňa 29.09.2022, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

Poukazuje na hodnotenie, v ktorom bol uvedený nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku – mal spať prikrýty na neustlanom lôžku. Uvádza, že toto nebolo disciplinárne previnenie a takáto vec by sa nemala objavovať v hodnotení, keďže sa takéto poznatky v karte odsúdeného zaznamenávajú len ako poznatky a tiež len ako subjektívny názor príslušníka, ktorý môže byť zaujatý a môže si takúto vec vymyslieť, pričom tieto poznatky sa nijako neoverujú, resp. ich pravdivosť nie je ničím podložená a keďže súd smie rozhodovať len na základe dôkazov, tak nesmie prihliadať ani na žiadne tvrdenia, ktoré sú neoveriteľné. Uvádza, že hodnotenie je tak z hľadiska podkladov na rozhodnutie súdu neobjektívne, keďže má ešte mnoho takýchto poznatkov kladných, ktoré v hodnotení nie sú uvedené.

Ďalej poukazuje na to, že sa podľa hodnotenia obdobného konania dopustil aj počas ďalšieho započítaného obdobia výkonu trestu. Uvádza, že to bolo ešte v minulom treste, z ktorého bol prepustený po odpykaní celého trestu na slobodu. Do tohto trestu mu bola započítaná iba doba strávená vo výkone trestu, avšak nie aj plnenie programu zaobchádzania. Novým uloženým trestom sa začínajú nové programové ciele a začína sa nový proces prevýchovy, preto v žiadnom prípade nemožno prenášať vzory správania odsúdeného z minulých trestov, v ktorých proces prevýchovy evidentne zlyhal, do hodnotenia nového trestu. Takého hodnotenie je neobjektívne.

Ďalej uvádza, že tvrdenie súdu, že bol 4 krát podmienenečne prepustený a v jednom prípade mu bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody vykonať nie je pravdivé. Preto je názoru, že druhá materiálna podmienka nie je preskúmateľná, keď súd vychádza z nepravdivých informácií.

Navrhuje, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenia zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 psím. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na prijateľnej úrovni. Vyskytol sa u neho nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, spal prikrýty na neustlanom lôžku. Obdobného konania sa dopustil aj počas ďalšieho započítaného obdobia výkonu trestu. Príkazy a pokyny personálu sa snaží plniť. Počas výkonu trestu nebol doposiaľ disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Odsúdený je aktuálne pracovne zaradený na pracovisku vnútornej prevádzky ústavu zameranom na prípravu stravy, jeho pracovná morálka je nadriadenými hodnotená kladne. Resocializačná prognóza sa u odsúdeného z hľadiska hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti javí ako menej priaznivá. Stanovené ciele programu plní čiastočne a riaditeľ ústavu neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Pri posúdení splnenia druhej materiálnej podmienky súd vychádzal z tej skutočnosti, že vzhľadom na resocializačnú prognózu a obsah registra trestov, kde má odsúdený evidovaných doposiaľ 12 záznamov je vysoká miera pravdepodobnosti ďalšej recidívy. Navyše, odsúdený sa opakovane dopúšťal páchania trestného činu krádeže, z čoho vyplýva, že ide o špeciálneho recidivistu. Odsúdenému boli za trestné činy ukladané prevažne nepodmiennečné tresty odňatia slobody, pričom v štyroch prípadoch došlo k podmiennečnému prepusteniu, kde v jednom prípade mu bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody, z čoho možno konštatovať, že odsúdený možnosť viesť riadny život nielen v skúšobnej dobe ale aj po jej skončení nevyužil. Na tomto mieste je tiež nutné poukázať, že odsúdenému boli v prevažnej miere ukladané viaceré nepodmiennečné tresty odňatia slobody, avšak odsúdený sa z uložených trestov nepoučil, svoje správanie nezlepšil a opakovane sa dopúšťal porušenia zákona.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a na toto odkazuje.

Sťažnostný súd dopĺňa, že pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

Z hodnotenia odsúdeného nemožno urobiť jednoznačný záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Odsúdený nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov, navyše počas výkonu trestu odňatia slobody sa u odsúdeného vyskytol nedostatok v správaní, ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, nie je poverený žiadnou funkciou z radu väzňov a ani nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu. Polepšenie odsúdeného nemožno konštatovať len na základe skutočnosti, že je jeho aktuálne správanie na požadovanej úrovni, čo možno označiť iba za prispôbenie sa režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

Nakoľko nemá sťažnostný súd dôvod spochybňovať hodnotenie a pravdivosť tvrdení v ňom uvedených, považuje námietky odsúdeného týkajúce sa obsahu hodnotenia za nedôvodné.

Vzhľadom na to, že je resocializačná prognóza odsúdeného menej priaznivá a výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočným výchovným vplyvom, nie je možné konštatovať ani splnenie druhej materiálnej podmienky – očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd poukazuje v tejto súvislosti na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol už 12

krát súdne trestaný, najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Očividne predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný výchovný účinok, ktorý si doposiaľ z odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby viedol riadny život. Niet prečo sa potom domnievať, že doterajší výkon trestu splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel, keď tomu tak nebolo pri predchádzajúcich mnohopočetných odsúdeniach a výkonoch nepodmienečných trestov odňatia slobody.

Trestná minulosť odsúdeného svedčí o jeho výrazných sklonoch k páchaniu trestnej činnosti a preto súd odsúdenému nedôveruje do takej miery, aby skonštatoval, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť na slobode riadny život. V prípade odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Sťažnostný súd pripomína, že podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený a preto zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

Odsúdený v súvislosti s posúdením druhej materiálnej podmienky namieta, že súd vychádzal pri jej skúmaní z nepravdivých informácií (bod 3.3.). Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že pri vyhotovovaní odôvodnenia napadnutého uznesenia došlo zrejme k pisárskej chybe, keď namiesto podmiennečného odsúdenia bolo uvedené podmiennečné prepustenie. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdenému bol 4 krát uložený podmiennečný trest odňatia slobody (v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/64/99, 1T/7/02, 2T/27/2006 a v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 3T/4/08), pričom v jednom prípade mu bol tento trest premenený na nepodmienečný a musel ho vykonať (v konaní na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/7/02). Z uvedeného vyplýva, že muselo ísť iba o pisársku chybu, ktorá nemá za následok nesprávne posúdenie druhej materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.